

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 4To/21/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317010641  
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1317010641.2

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci proti obžalovanému H. D., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/186/2017 zo dňa 19.09.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 31.mája 2018 takto

### rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/186/2017 zo dňa 19.09.2017 vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovanému H. D., nar. XX.XX.XXXX v U., t. č. v výkone trestu odňatia slobody

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V ostatných výrokoch zostáva napadnutý rozsudok nezmenený.

### odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 0T/186/2017 zo dňa 19.09.2017 bol obžalovaný H. D. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

v čase o 18.50 h dňa 03.09.2017 v Bratislave na T. ul. 1, v predajni S., z predajnej plochy počas otváracích hodín odcudzil 1 ks pulóver v hodnote spolu 9,99 Eur tým spôsobom, že uvedený tovar si dal pod pazuchu, pri pokladni zaplatil len za pečivo a ďalej bez zaplattenia za pulóver prešiel cez pokladničnú zónu, čím poškodenej spoločnosti v. o. s. S. Y. republika, N. XE, U. spôsobil škodu vo výške 9,99 Eur a skutok spáchal s vedomím, že dňa 30.05.2017 mu bola rozhodnutím KR PZ U., č. bloku XXXXXXXX uložená bloková pokuta nezaplattená na mieste vo výške 33,- Eur za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Z. z o priestupkoch v platnom znení a napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 0T 223/2016 z 18.08.2016, právoplatným 18.08.2016, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a rozsudkom Okresného súdu Bratislava

II sp. zn. OT 182/2017 z 19.05.2017, právoplatným 19.05.2017, bol odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.

Za to mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. m) Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný a to viacerými písomnými podaniami (č. I. 86, 100, 105), z ktorých obsahu je zrejmé, že vyslovuje nespokojnosť s napadnutým rozsudkom. Namietá, že mu bol uložený neprímeraný trest, nakoľko už pred týmto rozsudkom bol odsúdený na 16 mesiacov. Sudca mu chcel uškodiť a robil na neho nátlak s tým, že keď nebude súhlasiť s trestom, tak mu dá 40 mesiacov. Žiada vypočuť S. Y. a policajnú hliadku, ktorou bol zadržaný. Skutok sa nezakladá na pravde.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný Jozef D. uviedol, že trvá na podanom odvolaní s tým, že namietá iba výrok o treste. Výmeru trestu vo výške tri roky považuje za neprímeranú. Domáha sa aj toho, aby mu súd uložil súhrnný trest k trestu, ktorý vykonáva.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že primeranosť alebo neprímeranosť uloženého trestu ponecháva plne na úvahe odvolacieho súdu.

Obhajkyňa obžalovaného uviedla, že na základe prehlásenia obžalovaného, odvolanie modifikujú len do výroku o treste. Navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám obžalovanému zmiernil trest.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že podané odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. e) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok ak je uložený trest neprímeraný.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu modifikoval podané odvolanie iba do výroku o treste, krajský súd preskúmal len tento výrok napadnutého rozsudku a to bez toho, aby preskúmaval aj výrok o vine. Pokiaľ ide o výrok o vine, tak krajský súd konštatuje, že obžalovaný H. D. bol napadnutým rozsudkom uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil tak, že dňa 03.09.2017 v predajni Lidl odcudzil vec a to aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/182/2017 zo dňa 19.05.2017 právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu krádeže a dňa 30.05.2017 bol aj právoplatne prejednaný za spáchanie priestupku proti majetku.

Pokiaľ ide o výrok o treste, tak odvolací súd sa stotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného v tom smere, že trest uložený súdom prvého stupňa je neprímerane prísny (§ 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.) Táto skutočnosť bola apelačným dôvodom na zmenu výroku o treste. V tomto smere odvolací súd konštatuje, že neprímeraným trestom v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. sa rozumie trest, ktorým svojím druhom a výmerou síce formálne neporušuje ustanovenia Trestného zákona, ale v konkrétnom prípade nezodpovedá hľadiskám rozhodným pre ukladanie trestu (§ 34 ods. 4 Tr. zák.).

V posudzovanom prípade je nutné poukázať na skutočnosť, že pôvodne bol vo veci vydaný trestný rozkaz (č. I. 51 - 52), ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 roky. Hoci sa žiadnym spôsobom nezmenili hľadiská pre určovanie druhu a výmery trestu (nezmenil sa pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ani okolností prípadu), bol obžalovanému po vykonaní

dokazovania na hlavnom pojednávaní uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, t. j. o 12 mesiacov vyšší, než bol trest uložený v trestnom rozkaze. Pri podaní odporu voči trestnému rozkazu zo strany obžalovaného síce neplatí tzv. zákaz zmeny k horšiemu, avšak aj v takýchto prípadoch je nevyhnutné pristupovať k ukladaniu trestu na hlavnom pojednávaní v prípadoch absencie odporu zo strany prokurátora tak, aby ukladaný trest nebol objektívne vnímaný ako sankcia za to, že obžalovaný vyvolal podaním odporu konanie hlavného pojednávania. Trest má byť totiž ukladaný obžalovanému za spáchaný trestný čin a preto je nevyhnutné, aby prípadné prísnejšie zmeny vo výroku o treste (oproti trestnému rozkazu) boli náležite súdom prvého stupňa odôvodnené a to konkrétnymi okolnosťami (napríklad zmena pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, zistenie súdu, že obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia o ktorom nemal pri vydávaní trestného rozkazu vedomosť, zistenie, že obžalovanému je nutné ukladať súhrnný trest a podobne). Nič také sa v posudzovanom prípade nestalo a reálne nie je možné zistiť, čo viedlo konajúceho samosudcu k sprísneniu ukladaného trestu až na hornú hranicu trestnej sadzby.

V posudzovanej trestnej veci je síce vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý je recidivistom a ktorého nedokázali napraviť ani viaceré vykonané tresty odňatia slobody nevyhnutné ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, tak ako to správne uvádza súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku, avšak zároveň je nutné poukázať aj na triviálnosť spáchaného trestného činu (odcudzenie pulóvra v hodnote 9,99 euro, ktorý bol okamžite obžalovanému strážnou službou odňatý a tak poškodenej spoločnosti nevznikla žiadna škoda), t. j. menšiu závažnosť spáchaného trestného činu, ktorá nesvedčí tomu, že by obžalovanému bolo nevyhnutné uložiť trest odňatia slobody až na hornej hranici trestnej sadzby (t. j. vo výmere 3 roky, ako to urobil súd prvého stupňa).

Odvolací súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 212 ods. 3 Tr. zák.) v rozpätí 6 mesiacov až 3 roky. Krajský súd pri absencii poľahčujúcej okolnosti zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť spočívajúcu v tom, že obžalovaný bol v minulosti právoplatne odsúdený za spáchanie úmyselného trestného činu a to aj iného, než je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku (§ 37 písm. m) Tr. zák.)

S poukazom na prevahu priťažujúcich okolností krajský súd postupoval podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. a zvýšil dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu a to postupom podľa § 38 ods. 8 Tr. zák. (rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby je 30 mesiacov s tým, že tretina z 30 mesiacov je 10 mesiacov, ktoré sa pripočítajú k dolnej hranici trestnej sadzby). Po tejto zákonnej úprave je trestná sadzba u obžalovaného v rozpätí 16 mesiacov až 3 roky.

Odvolací súd vzhľadom na okolnosti prípadu (spáchanie bagatelného trestného činu), ako aj na osobu obžalovaného (opätovné spáchanie úmyselného trestného činu), dospel k záveru, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov (tak ako trest pôvodne vymeral súd prvého stupňa v trestnom rozkaze) je spravodlivý a primeraný na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred obžalovaným, ktorý je tzv. špeciálnym recidivistom opakovane páchajúcim najmä drobné krádeže.

Krajský súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovanej trestnej činnosti vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselného trestného činu.

Pokiaľ obžalovaný namietal, že mu mal byť uložený súhrnný trest k trestu, ktorý vykonáva, tak mu nie je možné dať za pravdu. Obžalovaný H. D. je vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. OT/182/2017 zo dňa 19.05.2017, právoplatného dňom 19.05.2017, pričom skutok, ktorý sa mu kladie za vinu v posudzovanej trestnej veci spáchal dňa 03.09.2017, t. j. po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného trestného rozkazu. Nejde tu teda o súbeh trestných činov, ale ide o recidívu, pri ktorej je nutné ukladať samostatný (ďalší) trest.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Krajský súd v Bratislave rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.